

INTERN TOKTRAPPORT

FARTØY: "Spinell"
AVGANG: Bergen, 4. august kl. 0800
ANKOMST: Tromsø, 30. august kl. 0715
OMRÅDE: Kysten Hordaland - Finnmark
DELTAGERE: T. Jakobsen, L. Kalvenes
FORMÅL: Merking og prøvetaking av sei
GJENNOMFØRING: Merking av sei ble utført på følgende lokaliteter:
Vatlestraumen, Hordaland, 500 stk. (27-35 cm)
Kvernøy, Gulen, Sogn og Fjordane, 500 stk.
(30-39 cm)
Ramsøya, Osen, Sør-Trøndelag, 500 stk. (29-50 cm)
Husøy, Steigen, Nordland, 500 stk. (30-54 cm)
Kasfjord, Andfjorden, Troms, 400 stk. (45-65 cm)
Vannavalen, Vannøy, Troms, 500 stk. (35-65 cm)
Gjesvær, Magerøy, Finnmark, 400 stk. (47-74 cm)
(Tallene i parentes angir størrelsen på merke-
fisken). I alt ble det merket 3300 sei. På hver
lokalitet ble det i tillegg tatt aldersprøve av
100 sei, i alt 700 stk.

Målet var å merke 500 sei i hvert av de statistiske områdene 08, 28, 07, 06, 00, 05, 04 og 03, i alt 4000 stk. På den tiden toktet ble gjennomført var det slakt seifiske hele veien sør for Finnmark. I Rogaland fantes ikke levende sei. I Hordaland var det ikke låssatt sei sør for Austevoll og det lille som var i Austevoll viste seg å være så medtatt av vibriose at den var uegnet som merkefisk.

Vatlestraumen var dermed den sørligste lokalitet hvor det var mulig å få sei til merking. I Sogn og Fjordane var det låssatt sei bare i Gulen. Det var etpar båter i fiske ved Måløy, men disse hadde ikke rapportert fangster de siste dagene. Merkingen ble dermed gjennomført i Gulen, og forsøkene i områdene 08 og 28 kom dermed geografisk noe nærmere hverandre enn ønskelig. I område 07 fantes ikke levende sei. Av de nærmere 30 seinotsnurperne på Nordmøre var det bare 4 som ikke var reist nordover til Troms eller Finnmark. De gjenværende hadde problemer med å få tak i seien som sto dypt og som var lite levedyktig om de fikk fangster.

Det ble imidlertid ikke rapportert fangster mens "Spinell" var i området. En tur til Frøya hvor det også driftet etpar båter ga likeledes negativt utbytte. Etter en avstikker til Trondheim for å få ordnet med hjelpemotoren som fusket, gikk "Spinell" til Sandviksberget som var sørligste lokalitet med låssatt sei. Dette var i område 06 og område 07 utgikk dermed. Sørligste og eneste lokalitet i Nordland med levende sei var Steigen. Fisken var delvis undermåls og var låssatt fordi skipperen ønsket å eksperimentere med en konstruksjon for utvikling av undermåls fisk. Heller ikke i Vesterålen var det rapportert om fangster. Det som var av sei på feltene var undermåls. Eneste mulighet var å merke sei som var ført nordfra. Nærmeste fangstlokalitet var Malangen, og fisk som var ført derfra ble merket i Kasfjord innerst i Andfjorden. Seien var imidlertid sterkt slitt og det er tvilsomt om den vil overleve. Forsøket ble begrenset til 400 fordi det viste seg at vi hadde fått litt for lite fisk til å merke 500.

På denne tiden var fisket også stort sett slutt i Nord-Troms, men det sto en slump igjen på Vannavalen på Vannøya der det ble merket 500 stk. I område 03, Øst-Finnmark, foregikk det seifiske på Laksefjorden. Erfaringene med merkeforsøk på sei i fjordområder er imidlertid ikke særlig gode fordi en stor del gjerne blir tatt igjen inne i fjorden før den vandrer ut. Det ble derfor foretrukket å merke på Gjesvær som ligger helt øst i område 04. I likhet med i Kasfjord ble mengden fisk litt overvurdert ved håving over til vår pose, slik at merkingen måtte begrenses til 400 stk.

Alt i alt må gjennomføringen av programmet betegnes som tilfredsstillende. At det ikke var låssatt levende sei på Nordmøre og i Vesterålen var beklagelig. På den annen side var fisket unormalt slakt hele veien sør for Finnmark, og det må sies å være heldig at det var sei tilgjengelig for merking på de øvrige lokalitetene. En forsinkelse på etpar dager ville trolig medført at også Steigen og Nord-Troms måtte utgå.

Tore Jakobsen
(sign.)